

København 15. september 2016

Hørings svar vedr. forslag om lov om Planklagenævn

Foreningen af Byplanlæggere (FAB) afgiver hermed høringssvar omkring forslag om lov om Planankenævn. Indledningsvist mener FAB at oprettelsen af et planankenævn, hvor helhedssynet på arealanvendelsen indsnævres, i kraft af at natur- og miljøsager placeres i andre nævn er uhensigtsmæssigt. Formålet med fysisk planlægning i Danmark er jf. planloven at sikre, at den sammenfattende planlægning forener de samfundsmæssige interesser i arealanvendelsen og medvirker til at værne landets natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Altså en arealanvendelse, der bygger på den brede bæredygtighedstanke. Afvejningen mellem de forskellige hensyn vil efter vores vurdering sandsynligvis blive mindre med sammensætningen af et planklagenævn som foreslået.

Af lovforslagets bemærkninger fremgår det, at oprettelsen af det foreslåede planankenævn skal *afspejle en bedre balance mellem hensynet til vækst og udvikling overfor hensynet til natur og miljø*. Dette *bedre* er uden selvfølgelig et udtryk for en politisk prioritering, men ud fra en planfaglig tilgang til emnet vil sammensætningen af et nævn, hvor medlemssammensætningen tydeligt viser, at vækst- og udviklingshensynet vejer dobbelt så højt, som det planfaglige hensyn være yderst uhensigtsmæssigt. Formålet med planloven er fortsat at regulere væksten og udviklingen, så man sikrer en bæredygtig udnyttelse af arealerne under hensyntagen til flest mulige interesser. Det er endnu uvidst, hvad planlovens formål vil blive fremadrettet, så derfor burde en lov om et nyt nævn tage udgangspunkt i loven som den er i dag og dens formål.

Med en nævnssammensætning som foreslået er det vores vurdering, at planlægningen fremover først og fremmest skal understøtte økonomisk vækst og udvikling og ikke som hidtil regulere væksten, så også andre hensyn varetages.

I lovmaterialet er der opstillet et skema, hvori konsekvenser af lovforslaget for forskellige parter er opstillet. Heri konkluderes på de økonomiske konsekvenser for stat, kommuner, regioner og erhvervsliv, men de økonomiske konsekvenser for borgeren/foreninger udelades. Vi er godt klar over, at klagegebyret ikke fastsættes i lovtæksten, men da gebyrerne allerede er forhandlet på plads i samme aftale som oprettelsen af nyt klagelagenævn, virker det temmelig manipulerende ikke at omtale de økonomiske konsekvenser for borgeren ved et nyt klagelagenævn. Med en stigning i gebyr fra 500 kr. - 900 kr. er der tale om væsentlig økonomisk konsekvens. Mentalt er der stor forskel på at betale 500 kr. og næsten 1.000 kr. for at få en klage behandlet. På den måde nedprioriteres målet om at flest mulige skal være tilfredse med arealudnyttelsen og hvis ikke, at de i det mindste føler sig hørt. At administrative konsekvenser for borgeren vurderes til at være nul, er sandsynligvis rigtigt.

Af ovennævnte skema fremgår det også, at lovforslaget ikke vil have miljømæssige konsekvenser. Det er vi ikke enige i. Hvis hensynet til miljø og natur får mindre vægtning i plansager, vil det uvægerligt have betydning for miljøet, ligesom det, at gebyret stiger fra 500 til 1.800 kr. vil have betydning for, hvor mange sager, der vil blive påklaget af f.eks. DN, Ornitologforeningen osv.

Afslutningsvist vil vi bemærke at vi ikke mener, at det er tilstrækkeligt med 4 ugers høringsperiode på lovforslag. Grundlaget for de politiske beslutninger svækkes, fordi høringsparterne ikke har mulighed for at indhente al relevant viden. Det vil sige, at fagligheden i lovmaterialet bliver forringet. Når den samlede lovproces forkortes, hvilket sker, når man arbejder med så korte høringsperioder, betyder det også, at muligheden for offentlig debat formindskes. Det er et demokratisk problem - blandt andet fordi man ikke får sikret et solidt videngrundlag, som er en vigtig forudsætning for at skabe en kvalificeret offentlig debat.

Embedsværket, der ligger inde med store faglige kompetencer, sættes ud af spil, fordi høringsprocesserne bliver så korte. De drøftelser og den bearbejdning af indkomne høringssvar, som ministeriet er gearret til at foretage (herunder inddragelse af relevante parter perspektiver) forskydes til den politiske proces i udvalgsarbejdet. Derfor vil faglige organisationer med flere tage direkte kontakt til ordførerne, fordi det er umuligt at spille ind med viden i høringsfasen. Den politiske proces er dog ikke gearret til sagsfremstilling. Det resulterer med andre ord i dårlig lovgivning.